

10 НАЙБІЛЬШ ПОШИРЕНИХ ПИТАНЬ

з книги

«Відповіді на 200
найважливіших питань»

Пета Робертсона

10 НАЙБІЛЬШ ПОШИРЕНИХ ЗАПИТАНЬ

«Відповіді на 200 найважливіших питань»

Пет Робертсон

1. Чому у світі існує страждання?

До страждань схильне все живе на нашій планеті. Кожен з вас щодня дізнається з газет, передач радіо і телебачення, як багато людей на Землі страждає. Люди потерпають від автомобільних катастроф, страшних хвороб і злочинів. Багато хто зазнає мук, бо народився у бідності або в країнах, що перебувають під владою диктаторів. Для страждань існує безліч підстав, їх перелік зайняв би цілі сторінки. Але наше питання не стосується матеріального. Він торкається самих джерел страждання.

Сказати, що страждання існує, тому що трапляються злочини або катастрофи, явно недостатньо. Це питання простягається вглиб, до коренів людських мук і бід.

Перше, що потрібно зазначити щодо страждань, це те, що величезна частина мук є результатом дій могутньої надприродної істоти, іменованої сатаною або дияволом. Заподіювати муки і відвертати людей від Бога — для нього насолода. Люди нерідко звинувачують у своїх поневіряннях Бога, але хіба Він винен? Та диявол торжествує, коли бачить, як завдячуючи його злодіянням «втрачає довіру» Бог.

До страждання веде бунт людини проти Бога, зло і гріх у серцях людей. Скільки мук приніс у сучасний світ, наприклад, комунізм, або люди, які катують інших людей?

Безбожні диктатори прирікають на страждання як народи своєї країни, так і сусідніх держав. Як багато бід тільки у нашому столітті накоїли такі люди як Адольф Гітлер, Йосип Сталін, Мао Цзедун! Результатом їх тиранії стали бідність, хвороби, фізичні і моральні муки багатьох мільйонів людей.

Можна сказати, що страждання є результатом свободи. Бог дав людині певний ступінь волі. Якби людина була подібна роботі (машині), то Господь міг би в будь-якій ситуації повести її вірним шляхом. Але Бог дав людині свободу вибору: любити Його і коритися Йому або повстати проти Нього. Коли людина чинить опір Богові, то мучить себе і своїх ближніх.

Розмірковуючи про страждання, потрібно також пам'ятати, що Бог встановив певні природні закони, що керують всесвітом. Якби не існувало, наприклад, закону тяжіння, то ми б плавали у просторі. Але той само закон є причиною страждань і смерті людей, які впали з висоти.

Завдячуючи ураганам, земля звільняється від надлишку тепла і енергії. Теплі вітри південних широт рухаються на північ і охолоджуються від землі. Але трапляється, що при цьому вони утворюють руйнівні вихори та здіймають високі хвилі в океані. Тож, не буря сама по собі є причиною страждань, а люди, які забувають про небезпеку — ураган «карає» їх.

Те ж саме можна сказати про розломи і зрушення земної кори, на зразок розлому Сан-Андреас. Вони необхідні для запобігання більш масштабним катаклізмам. Але люди продовжують зводити будинки в районі Сан-Андреаського розлому і, отже, ризикують постраждати у разі землетрусу. Такі муки — не результат намірів Бога, а наслідок людського безглуздя. Ми можемо враховувати

природні закономірності й пристосовуватися до них, а можемо їх ігнорувати, і в результаті цього страждати.

У тому, що у світі багато хвороб, також винні самі люди. Багато захворювань виникають у наслідку неправильного харчування. Люди їдять не те, що слід. Бог дає нам натуральний цукор, але ми його відбілюємо. Ми їмо здобний білий хліб, тоді як для здоров'я корисніший хліб на муці грубого помелу. Бог дає натуральні плоди з клітковиною, але ми її видаляємо, а самі плоди варимо. Те ж саме ми робимо з апельсинами, з яких зціджуємо сік, а корисні волокна і шкіру викидаємо. Ми чистимо картоплю і їмо тільки те, що міститься всередині. Коли ми робимо все це, то викидаємо дане нам Богом для збереження здоров'я.

Є дані, що 75-80% захворювань у Сполучених Штатах мають психосоматичний характер. Ми не навчилися довіряти всі наші турботи Богу, як про це йдеться у 1 Петра 5:7, і в результаті отримуємо змучену й заблукалу свідомість, що шкодить тілесному здоров'ю.

Ми самі робимо себе хворими, коли віддаємось таким схильностям як куріння, споживання алкоголю і наркотиків. В автомобільних катастрофах в нашій країні щорічно гинуть 56 тисяч осіб, і половина цих катастроф відбувається через водіння у нетверезому стані.

Навіть технологічний рівень нашого суспільства є причиною страждань. Якби не було автомобілів, не було б смертей і каліцтв на дорогах. Повітря б не забруднювалося димом заводів і вихлопними газами, якби не було ані заводів, ані машин. Все це є платою за наш рівень цивілізації. Якби ми не захотіли платити таку високу ціну, ми б повернулися до примітивного суспільства. Наш спосіб життя у сучасному світі багато в чому шкодить здоров'ю.

Для ілюстрації того, як сама людина створює причини своїх страждань, розглянемо, що відбувається зараз в Африці. Північна частина цього континенту була колись прегарною родючою країною, покритою лісами. Але кілька століть тому люди знищили безліч дерев. У результаті верхній шар ґрунту піддався ерозії, і країна перетворилася на пустелю. Без захисного рослинного покриву клімат ставав все більш сухим і спекотним. У пошуках родючої землі люди рушили на південь. У міру просування вони знову винищували ліси, а значить, і пустеля рухалася слідом за ними. Зараз у північній Африці пустеля займає 3,5 мільйона кв. миль. Тут, як і у багатьох інших районах планети, людина порушила екологічну рівновагу в природі, і як результат — зубожіння і голод поглиблюються.

В Індії спостерігаються подібні проблеми. Ця країна була колись однією з найродючіших у світі. Але її народи сповідують релігію, що оголошує священними щурів і корів. Корови знищують величезну кількість рослинності, щури — більшу частину врожаю зерна. Завдяки новому розумінню природи, відповідним агротехнічним інноваціям, програмою озеленення та очищення забруднених річок Індія отримала можливість стати країною, що повністю забезпечує себе продовольством.

Проблема не в діях Бога, а у людській нерозсудливості, що триває протягом багатьох років і, можливо, навіть століть. І від покоління до покоління ці проблеми загострюються.

Люди завдають самі собі й інші види страждань. Візьмемо, наприклад, такі захворювання, як сифіліс, гонорея, СНІД. Вони є результат свідомо обраного способу життя, що суперечить Слову Божому і порушує Божественні закони. Ні, не Бог насилає ці хвороби на людей — вони є природним наслідком аморальності. Коли аморальність поширюється, то сама стає невиліковною хворобою, що вражає мільйони.

Чому Бог допускає все це? Це питання змушує повернутися до твердження, що Бог створив людину як вільну істоту — аж до можливості знищення Божих створінь. Бог посилав пророків, проповідників та інших святих людей, щоб попередити нас, змусити звернути з несправедного шляху. Але цих людей, як правило, не слухали. На них не звертали увагу чотири тисячі років тому, не слухають і сьогодні.

Вірно, що праведники часто страждають, і так буде завжди, поки ми живемо у світі, що знаходиться у злі. Якщо хтось виступає проти зла, то тим самим він втягується в боротьбу, а боротьба неминуче спричиняє біль і страждання. Ісус сказав: «Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть» (Івана 15:20).

Тільки єдиний Ісус Христос був абсолютно досконалою людиною на Землі, і люди вбили Його. Чому? Тому що Він зіштовхнувся зі злом і намагався впливати на нього. Івану Хрестителю відтіли голову, бо він говорив людям про те, що вони порушують Божі закони (Мк. 6:25-28). Так було в усі часи — людей, які були Божими посланцями, виганяли й мучили люди, яких ті хотіли застерегти. Мабуть, страждання такого роду неминучі, допоки ми живемо у світі забобонів, ненависті й невігластва.

Якщо ми змиряємось зі стражданням, то воно є одним зі способів очищення. Багатьом людям було послано страждання з метою їх навернення до Бога. Поки ці люди не втратили матеріального добробуту і міцного здоров'я, у них не було бажання звертатися до духовного.

Але, з іншого боку, стражденний може піддатися спокусі відступити від Бога. Та йому не слід піддаватися цій спокусі — навпаки, він має шанувати Бога і молитися, і тоді отримає благословення, навіть на межі своїх страждань. Стражденні повинні пам'ятати, що немає волі Божої ні на чий муки.

Люди, які проходять горнило страждань, повинні пам'ятати також, що Бог втручається у життя людей, які старанно шукають Його. Тисячі можуть засвідчити про таке втручання й полегшення болю — однак воно залежить від довіри і близькості до Бога. Тож, чи потрібно з вдячністю приймати все, що з нами відбувається?

Бог прямо відповідає на це питання у Біблії: «Знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре» (Рим. 8:28).

Важливо зрозуміти, що спокійно приймати те чи інше (зло) не означає миритися з цим. Ви маєте приймати страждання без озлоблення, і можете прийняти випробування, не змиряючись з ним. Страждання не є «вашою долею». Хоч людина і зазнає мук, та вона не повинна залишати прагнення наблизитися до Бога, щоб просити Його про звільнення. Ісус сказав: «Просіть і буде вам дано, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам; бо кожен, хто просить одержує, хто шукає знаходить, а хто стукає відчинять йому» (Мтв. 7:7-8). Сенс у тому, щоб не переставати просити, шукати, стукати.

І останнє. Певні страждання завжди пов'язані з бурхливим розвитком. Людина підіймається на вищий щабель інтелектуальної діяльності, і це спричиняє боротьбу, а вона пов'язана зі стражданнями. Якщо спортсмен, прагнучи до нового рекорду, виходить за межі своїх колишніх досягнень і можливостей, це може йому заподіяти біль. Страждання природні, коли ви швидко пробігли одну або дві милі й ваші легені на межі, а тіло жадає відпочинку. Але це і велика радість — вийти за старі межі, розширити свої можливості, здобути новий рівень.

Деякі не бачать різниці між стражданням, що було спричинене злом, і випробуваннями, що доводиться зазнавати, щоб здобути новий рівень досвіду. Та цей рід болю не є тим самим. Подібні іспити неминуче супроводжують сходінку на вищий щабель.

Будь-яке страждання є тимчасовим. Воно пройде тоді, коли Сам Ісус повернеться на Землю. В Об'явленні 21:4 читаємо: «і Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!»

2. Чи буде коли-небудь можливе зцілення від усіх хвороб?

Успіхи науки привели до можливості лікування таких важких захворювань як поліомієліт і туберкульоз. Однак, безліч недуг людини має своєю причиною гріх і ігнорування принципів здорового способу життя, тому виліковувати всі хвороби неможливо, поки влада сатани не буде знищена остаточно.

Наше тіло — лише частина того, що робить нас людьми. У нас також є душа і дух (1 Сол. 5:23). Тіло — це фізична частина нашої природи, а душа відповідає свідомості. Дух — це та частина людського ества, що відрізняє нас від тварин та містить відбиток образу Божого. Дух тужить від роз'єднання з Богом. Якщо дух людини не у згоді з Ним, то вона не має джерела зцілення. Напроти, у досконалій присутності Бога не може бути ані недуги, ані смерті. Як і інфекції та хвороби — тому що у присутності Бога цього не існує.

Багато захворювань безпосередньо спричинені гріхом. Вони є результатом глибоко вкоріненої жорстокості або неконтрольованого стресу. До хвороб часто веде небажання людини пробачити своїм кривдникам або ворожість, яку вона сама проявляє до оточення.

У людей, які проводять життя в жорстокості й вічному поспіху, нерідко розвиваються виразка, артрит, гіпертонія, астма і подібні захворювання. Алкоголь і сигарети також часто є причиною хвороб, тому що вони руйнують організм.

Інша причина захворювань в отруті та шкідливих добавках, що містяться у нашій їжі. Цукор, сіль, пшеничне борошно та інші подібні речовини послаблюють організм, якщо їх вживати надміру. Навпаки, ми не споживаємо у достатній кількості потрібних нам натуральних продуктів. Ми намагаємося отримати від нашої землі занадто багато — й шкодимо врожаю надлишком добрив. Наші тіла страждають, коли ми їмо заражену ними їжу.

Кількість недуг не піде на спад, допоки люди не навчаться їсти тільки чисту здорову їжу, підтримувати в (екологічній) чистоті господарство і власне тіло, поки вони земля буде продовжуватись заражатися хімікаліями і іншими шкідливими сторонніми речовинами. Хвороби будуть так само перемагати, поки людина забруднює воду і повітря канцерогенами та веде війни, що знищують рослинність, змітають з лиця землі цілі народи і приводять за собою голод. Всі ці явища сприяють захворюванням, і хвороби поширюються все ширше через інфекції та численні контакти між людьми.

Недуги та хвороби будуть невіддільною частиною життя, допоки знову не прийде Ісус. Коли ж це станеться, то встановиться належний порядок, і не буде більше ані хвороб, ані самої смерті.

Таку обітницю ми отримали від Бога. У Об'явленні Івана Богослова 22:2 ми читаємо про небесне місто Новий Єрусалим, де росте дерево життя, «і листя дерева — на оздоровлення народів».

Об'явлення нагадує нам, що, коли ми будемо перебувати в присутності Бога, то «Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!» (Об. 21:4)

Власними зусиллями людина ніколи не зможе позбутися усіх недуг. Але Ісус, коли Він повернеться на Землю, знищить їх назавжди.

3. Чому у світі існує зло?

Перш за все, будемо пам'ятати, що Бог не спричинює зла. Зло є результатом дії двох сил: перша з них зветься дияволом — ця духовна істота є ворогом роду людського. З усією своєю злою волею і могутністю диявол прагне знищити Бога, тому він шукає, як занапастити чоловіків і жінок, які створені за образом Божим (див. Буття 1:26). Наш світ тривожить безліч бід і тривог, і вони є прямим наслідком зла, що творить сам сатана.

Друге джерело зла — людське серце. Старе радіо-шоу «Тінь» починалося словами: «Хто знає, яке зло таїться в серцях людей?» Бог знає, що в людських серцях приховано багато зла, й унаслідок цього люди завдають багато болю один одному — скоюють злочини, проявляють несправедливість, расизм, спричиняють біди і страждання.

Отже, зло походить від диявола і від людської природи, і воно множитьсЯ вже само по собі. Якби Бог не дав людям можливості обирати зло, то не було б свободи. Звісно, Бог міг би зробити, щоб у людини відвалювався язик, коли вона ображає Його, але тоді б Він правив світом через страх. Та Бог — не диктатор. Він хоче, щоб людина вільно обирала любов і служіння Йому і творила добро. Інша сторона цього вибору у тому, що людина може прийняти рішення не служити Богу і робити зло. Свобода вибору між добром і злом була волею Божою з часів першої людини — Адама.

Адам був як би «федеральним головою» всього людського роду. Як рішення, прийняте президентом нашої країни, може вплинути на життя кожного її громадянина, так і вибір Адама вплинув на весь людський рід. Ми всі зіпсовані його первородним гріхом. Адам був неслухняний Богові, смерть прийшла не тільки до людства, а й до тварин, рослин і до всієї землі як цілому. З цього моменту людина мала працювати в поті чола, щоб продовжити існування. Гріхопадіння Адама принесло у світ біль і страждання, як про це написано у Буття 3.

Біблія розповідає, що через кілька поколінь після Адама майже всі люди віддалися злу (Буття 6:5). Це свідчить, що зло швидко поширюється та зростає від покоління до покоління. Людський рід внутрішньо єдиний, і ми накопичуємо мудрість і благословення тих, хто жив раніше нас, але також отримуємо поганий спадок від їх пороків.

Спочатку Адам був морально нейтральний. Він був здатний обрати гріх — і був здатний не грішити. Та гріх Адама привернув всіх його нащадків до зла. Внаслідок цього всі ми схильні до зла.

Але хоча ми маємо потяг до зла і гріха, та ми можемо відвернутися від них і повернутися до Бога. Бог хоче, щоб ми чинили опір злу. Він невпинно бажає допомогти нам у цій боротьбі. Але це тяжка боротьба. Навіть Ісус Христос був спокушуваний гріхом.

Плачевно, що у світі існує зло. Але справжнім Євангелієм (благою звісткою) є те, що існує можливість його подолати. Ця можливість відкрита у Сині Божому — Ісусі Христі.

4. Чи настане коли-небудь міцний мир?

Звісно. На землі запанує непохитний мир, коли повернеться Цар Миру. Ісус Христос сказав нам, — і Біблія свідчить про це, — що Він повернеться. Коли це станеться, дуже багато що зміниться. По-перше, завершиться бунт людини проти Бога. На тисячу років Бог поставить перешкоду злу, так що жоден народ чи держава не буде загрожувати іншому (Об. 20:3-6). Коли це станеться, знаряддя війни люди перетворять на знаряддя світу. Ісаїя (2:4) говорить про час, коли мечі перекують на лемеші, а списи на серпи, і народи не будуть більше вчитися воювати. Коли сатана буде зв'язаний, а людина обмежена у своїх прагненнях. Тоді, нарешті, настане мир.

Біблія продовжує: «Коли ж скінчиться тисяча років, сатана буде випущений із в'язниці своєї. І вийде він зводити народи, що вони на чотирьох краях землі, Гоґа й Маґоґа, щоб зібрати їх до бою, а число їхнє як морський пісок. І вийшли вони на ширину землі, і оточили табір святих та улюблене місто. І зійшов огонь з неба, і пожер їх» (Об. 20:7-9).

Коли втілиться це пророцтво, коли буде припинене повстання сатани, тоді й настане мир. Бог назавжди вижене зі Свого Царства кожного, хто грішить та кривдить ближнього. Він навіки ув'яже сатану і його слуг у темницю, і з того часу ніколи більше не буде війни. Однак до настання земного Царства Ісуса люди будуть воювати один з одним. Ісус говорив, що будуть «війни і військові чутки» до кінця часів (Матвія 24:6).

Організація Об'єднаних Націй, Ліга Націй, мирні договори, договори про роззброєння або будь-які інші людські намагання мало що можуть зробити для світу. Це все нічого не значить, поки одна держава прагне заволодіти землею або ресурсами іншої. Міцного миру не можна досягнути людськими зусиллями, тому що людина грішна, порочна і зла. Допоки люди не зміняться, до тих пір, поки не буде усунена влада сатани, миру на землі не буде.

Поки цей день може настати, ми повинні направляти свої зусилля на обмеження та зменшення зла серед нас. Все інше — утопія, що ґрунтується на бажаннях, а не реальності.

5. Чи полюбить коли-небудь людина свого ближнього?

Завжди були і будуть люди, які люблять свого ближнього — люди доброї волі, які бажають жити у мирі. Послідовники Миротворця — Ісуса Христа — завжди прагнуть жити у любові й гармонії з іншими.

Є сотні і тисячі інших прикладів, але мати Тереза — це, можливо, найвідоміший. Чому ця жінка вирішила провести все своє життя в нетрях Індії? Чому вона присвячує своє життя роботі серед бідних, надає їм дах та прагне полегшити їх існування? Мати Тереза робить все це, бо бажає слідувати за Ісусом Христом. Його любов живе у її серці, і ця любов спонукає її віддавати всі свої сили найбільш знедоленим. Як тільки-но люди дозволяють Ісусу керувати їх діями, вони припиняють ворожнечу і починають проявляти один до одного любов. У цьому і є надія для світу.

Зрозуміло, є люди, які не вірують у Христа, проте прагнуть миру, і є християни, сповнені егоїзму і ненависті. Але, остаточним підсумком, за межами Христової любові немає надії на реальний мир. Допоки люди, які приймають важливі для світу рішення, не стануть учнями Миротворця, й поки Ісус Христос Сам не прийде на землю, справжньої любові між людьми не існуватиме.

Проявлятиметься суперництво, расова ненависть, ворожнеча всякого роду, і люди не любитимуть ближнього так, як хоче цього Бог.

Нагадаємо, однак, що Ісус Христос прийде царювати на землі. Коли Він стане справжнім Царем, то люди всіх націй, рас і культур навчатимуться жити поруч у досконалій гармонії. І не тому, що вони будуть змушені до цього, але тому, що вони приймуть Ісуса Христа як свого Царя, і Він оновить їх серця.

У пророка Ісаї (11:6-9) ми бачимо обриси світу, що утвердиться після Другого Пришестя Ісуса: «І замешкає вовк із вівцею, і буде лежати пантера з козлям, і будуть разом телятко й левчук, та теля відгодоване, а дитина мала їх водитиме! А корова й ведмідь будуть пастися разом, разом будуть лежати їхні діти, і лев буде їсти солому, немов та худоба! І буде бавитися немовлятко над діркою гада, і відняте від перс дитинча простягне свою руку над нору гадюки, не вчинять лихого та шкоди не зроблять на всій святій Моїй горі, бо земля буде повна пізнання Господнього так, як море вода покриває!»

Згідно з пророчими словами, у той день любов і братерство запанують не тільки серед людей на землі, але, навіть, і серед тварин.

6. Коли настане кінець світу?

Біблія говорить, що цей час настане, коли Господь створить нове небо і нову землю, де більше не буде гріха, смутку, злочинів, сліз, хвороб, драм — нічого від того зла, що так добре знайоме нам (Об. 21:15). Це буде початок нового порядку. Але поки він настане, ми маємо прожити нинішню еру, «цей вік». І допоки він триває, люди всіх народів мають отримати шанс почути звістку про спасіння, дароване Ісусом Христом. Ісус сказав: «І проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. І тоді прийде кінець!» (Мтв. 24:14).

У міру того, як наближається кінець, євангелізація буде прискорюватися, то ж кількість тих, хто присвятить своє життя Христу, збільшуватиметься. У той самий час ті, хто відмовиться прийняти Його, укоріняться у злі. Церкви і світу стане все важче співіснувати разом, проте в майбутню епоху церква розшириться і зміцниться.

Відповідно до цього, люди, які повстали проти Нього, підпадуть Божого суду. Наприклад, Самим Господом будуть засуджені радянські лідери, які переслідували християн, євреїв і взагалі релігійних людей. Кожен, хто грабував, крав та обманював, розплатиться за свої злі справи. Потім на землю прийде Ісус Христос і встановить Своє тисячолітнє Царство праведності. Це буде «перехідний період», під час якого люди побачать, яким мав би бути цей світ, якби ніколи не з'явився гріх, якби людина не відпала від Бога і диявол не запанував. Люди побачать, що було б, якби вони жили як брати.

Однак у Христовому Царстві ще залишаться насіння бунту. Диявол ще зуміє знайти точку опори у кінці тисячолітньої ери світу (Об. 20:7-10). Після цього часу Бог остаточно знищить нашу «стару» землю, щоб створити нове небо і нову землю.

У 2 Петра 3:10 читаємо: «День же Господній прибуде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо мине, а стихії, розпечені, рунуть, а земля та діла, що на ній, погорять...»

Об'явлення 21:1 додає: «І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули».

Бог повністю змінить всесвіт. Він очистить його від усього злого і противного Йому, і праведники засяють, як зірки в царстві їх Отця навіки (Дан. 12:3).

Але залишається питання: «Коли все це станеться?» Відповідь полягає у тому, що, як ми знаємо, кінець цього світу настане через тисячу років після кінця нинішньої ери, що завершиться з приходом на землю Ісуса Христа. І я вірю, що Друге Пришестя Христа дуже близько. Воно навіть може статися через двадцять або тридцять років.

Ми не можемо сказати це вірогідно, бо Господь не дозволив людині знати часи і терміни (Мтв. 24:36, Мк. 13:32). Так само ми не можемо з повною впевненістю сказати, що ось тепер настали останні дні «віку цього». Але певні ознаки вказують нам на це. Зібрання розпорошеного по світу ізраїльського народу в одну державу — мабуть, найбільш дивовижний пророчий знак. Це відбувається з 1948 року. Ісус сказав, що «погани топтатимуть Єрусалим, аж поки не скінчиться час тих поган» (Лк. 21:24). Це сталося у 1967 році, коли Ізраїль встановив контроль над всім Єрусалимом. Здається, що з виконанням цього пророцтва кінець віку цього наблизився. Так звані «часи язичників» проходять.

«Кінець століття» не означає, що світ вибухне або прийде до природного завершення. Одного разу світ буде зруйнований, але цього не станеться до початку панування Христа на землі на тисячу років.

Ісус сказав, що до того моменту, як Він повернеться на землю, життя буде йти своєю чергою, як за днів Ноя. Він говорив: «Як було за днів Ноевих, так буде і прихід Сина Людського. Бо так само, як за днів до потопу всі їли й пили, женилися й заміж виходили, аж до дня, коли Ной увійшов до ковчегу, і не знали, аж поки потоп не прийшов та й усіх не забрав, так буде і прихід Сина Людського» (Мтв. 24:37-39).

Іншими словами, людське життя, яким ми його знаємо, триватиме до дня, коли Ісус знову прийде на землю. Прийде Ісус цієї ночі або через тисячу років — ми повинні щодня жити однаково — як вірні служителі Божі. Він Сам попередив нас: «Тому будьте готові й ви, бо прийде Син Людський тієї години, коли ви не думаєте!» (Мтф. 24:44).

7. Що очікує у майбутньому мене і мою сім'ю?

Наше майбутнє залежить від наших відносин з Богом. Для тих, хто визнає Ісуса Христа своїм Господом і Спасителем, майбутнє виглядає дуже обнадійливо. Перш за все, йдеться про приголомшливе духовне пробудження. Воно описане у Йоїла (2:28-32). Це пробудження почалося в день П'ятдесятниці, але воно буде посилюватися у міру того, як цей вік йде до кінця. Людей, які беруть участь в духовному пробудженні, очікує процвітання і радість. Народ Божий — євреї і християни більше не будуть мішенню для насмішок «світу цього». Для народу Божого настане час безпеки, миру і великого процвітання.

Для тих, хто не знає Господа, майбутнє має інший вигляд. Біблія говорить про суд над безбожниками. Вируватимуть війни, революції, економічні кризи — можливо, навіть станеться

колапс у світовій валютній системі. Відбудеться вторгнення до держави Ізраїль, як це писав пророк Єзекиїль (Єз. 37-39).

Можна очікувати війни і в інших частинах світу. Ісус сказав, що будуть війни, чутки про війни, землетруси в багатьох місцях (Мф. 24:6, Мк. 13:7). Буде голод, від якого постраждають надзвичайно багато людей. Мільйони втратять роботу, вибухатимуть революції і перевороти. Цей неспокій триватиме до останнього Божого Суду.

Ваше майбутнє визначається вашим ставленням до Бога. Якщо ви знаєте Господа і прямуєте Його заповідями, ваше майбутнє світле. Якщо ви не знаєте Його, майбутнє приховує небезпеку. Щоб зрозуміти, як це відбувається, розглянемо, що було в Єгипті за часів фараонів, коли Ізраїль знаходився там у рабстві. Бог наслав покарання на Єгипет. Але коли кара спустошувала країну, процвітала земля Гошен, на якій жив народ Божий. Страти не торкнулися ізраїльського народу — вони впали тільки на єгиптян. Коли первістки єгиптян вмирали, ізраїльтяни залишалися під захистом (Вихід 12).

Певна група людей може процвітати, коли суспільство, що її оточує, охоплено лихом. На людей, які відвернулися від Бога і повстали проти Нього — так само як єгипетський фараон — обрушуються нещастя. Вони посилаються Богом у цей світ та мають на меті привести людей до каяття, але якщо каяття немає, «страсти» знищують людей. Бог говорить (Вих. 8:23), що Він знає, як відокремити Свій народ від решти світу.

Бог буде благословляти Свій народ в будь-яких обставинах, поки той буде дотримуватися принципів Царства Божого, що викладені у Святому Письмі. А народ Божий має піклуватися про те, щоб не занадто вплітатися у світову систему господарства. Ось чому Біблія застерігає від боргів: через борги захищеність людини уподібнюється картковому будиночку. Коли економіка, заснована на боргах споживачів, входить у кризовий стан, то руйнування загрожує всім пов'язаним з нею. Останні 28 років ми існуємо у тому типі суспільства, що породжує кредит і борги, і він є дуже крихким. Та є й інша сторона — якщо люди користуються оплаченими речами та не мають значних боргів, то коли «картковий будиночок» навколишнього світу починає валитися, вони можуть не боятися краху.

Християни повинні дбати про те, щоб завжди слідувати Божому керівництву: адже те, що, здавалося б, відкриває блискучі можливості сьогодні, через кілька років може перетворитися на серйозну проблему. Якщо люди радіють процвітання, що послав їм Бог, вони мають бути готові коритися Йому і слідувати вказівкам Його Духа.

Процвітання народу Божого вже починається. Свідчення цього ми бачимо всюди. Є вказівки на те, що світ стоїть на порозі найбільшого в історії духовного повороту. Народи готові до нього і демонструють неабиякі духовні устремління і спрагу Бога.

Але деякі люди хочуть самотужки залишити цей світ, тому що бояться майбутнього і думають, що кінець світу близько. Ніхто не має права йти з життя через страх того, що може трапитися завтра. Молоді подружні пари хочуть знати, чи варто їм мати дітей — так, для ваших дітей знайдеться місце у світі! Закохані, які прагнуть одружитися, іноді зі страхом дивляться у майбутнє своєї сім'ї, але немає причин боятися брати шлюб! Ми на Christian Broadcasting Network (CBN) готуємо майбутніх лідерів. Ми сподіваємося на щасливе майбутнє і коли зазираємо у завтра, то впевнені, що отримуємо Божі благословення і рухаємося вперед. Зараз більш ніж коли-небудь, на кожному кроці ми маємо керуватися Божественною мудрістю.

Коротко кажучи, ваше майбутнє цілком залежить від вашого послуху Богові. Якщо ви слухаєте Господа, ви будете процвітати. Якщо відмовляєтеся від цього і вперто прямуєте шляхами власної волі, перед вами постануть нездоланні проблеми.

Все це описано у Книзі пророка Малахії. Він каже, що настане день, коли «А для вас, хто Ймення Могого боїться, зійде Сонце Правди та лікування в промінях Його, і ви вийдете та поскакаєте, мов ті ситі телята! І безбожних топтати ви будете, бо стануть за попіл вони під п'ятами ніг ваших у той день, що його Я вчиню, промовляє Господь Саваот» (Мал. 4:2-3).

Найкраще для вас перед лицем майбутнього — це впевненість в особистому зв'язку з Богом.

8. Чи є життя після смерті?

Так! Поза всяким сумнівом, у всіх людей буде життя після смерті. Яким буде ваше життя після смерті залежить від ваших відносин з Богом зараз. Ісус Христос сказав: «Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, повіки не вмере» (Ін. 11:25-26).

Весь сенс благовістя Ісуса Христа у тому, що Він зруйнував владу гріха і смерті, бо смерть є наслідком гріха. Ісус каже: «Я живу, і ви жити будете» (Ін. 14:19). Воскресіння — це надія для світу. Апостол Павло сказав: «Тож усе я вважаю за втрату ради переважного познання Христа Ісуса, мого Господа, що я ради Нього відмовився всього, і вважаю все за сміття, щоб придбати Христа (...) щоб пізнати Його й силу Його воскресення, та участь у муках Його, уподоблюючись Його смерті, аби досягнути якомусь воскресення з мертвих» (Флп. 3: 8, 10-11).

Після смерті у нас буде не просто життя, але Бог дасть нам нові тіла — кращі, ніж ті, що ми маємо зараз. Ми не станемо безтілесними духами. Люди, які вірять у Христа, отримають тіла, подібні до тіла воскреслого Ісуса (див. 1 Кор. 15:35-49).

Біблія говорить, що буде воскресіння добра і воскресіння зла. Одні воскреснуть до прославлення, інші — до наруги (див. Дан. 12:2-3; Мт. 25:46; Об. 20:11-15).

Ті, хто жив для Бога, матимуть тіло, подібне Ісусовому — перетворене прославлене тіло — і будуть жити з Ним у вічній славі. Ті ж, хто не жив для Нього, підуть у місце покарання і мук. Так, є життя після смерті, але яким воно буде — визначиться тим, як ми проводимо дні в цьому «житті до життя».

Часто питають, як люблячий Бог може посилати людей в пекло. Але згадаємо, що Він постійно закликає людей до Себе. Він подає нам знаки — такі як сонце, місяць, пори року, урожай, — тим самим доводячи, що Його любов з нами. Він посилає пророків, проповідників, євангелістів, щоб застерегти тих, хто живе противно волі Божої і підбадьорити тих, хто прагне до Нього. Подумаємо і про те, що для того, щоб Небо залишалось Небом, ті, хто на Небі, не мають жити у страху нового сатанинського бунту і нової низки страждань, мук і смерті. Єдиний спосіб позбутися цього страху — це бачити, що люди, які рішуче відкидають Бога і не бажають брати участь у Його Царстві, палають у вогні своїх бажань. До тих, хто сам не хоче Царства Божого, Бог говорить: «Ваша воля бути за межами Мене, і Я дам вам бажане».

За межами Бога — вічна тьма. Страшна темрява, неспроможна пропустити світло крізь себе. Та це не вибір Бога, щоб хоч хто-небудь туди відправився. Навпаки, Він дуже неохоче дозволяє людям

отримати те, що (як Він знає) є їх справжнім бажанням. Описуючи пекло, Біблія говорить про вічний вогонь і вічну пітьму (див., наприклад, Мтф. 8:12, 25:41). Ми не знаємо, чи є це буквальный опис або ж художній образ, що підкреслює докори сумління й душевні муки тих, хто зрозумів свою вічну розлуку з Богом. Це нам невідомо, але точно знаємо, що пекло реальне й вічне.

Останні кілька років ми дізнались про багато випадків повернення до життя після короткого періоду «клінічної смерті». Деякі люди бачили небо, а комусь було дозволено зазирнути у пекло. Хтось бачив особу, про яку вони думають, що це був Бог. Вони спілкувалися з Ісусом. Деякі люди просили про повернення до життя, і Він їм дозволив; деякі просили залишитися, але Він сказав, що у них є ще обов'язки в цьому світі. Отримавши подібний досвід, всі вони змінили своє життя — і це однозначно свідчить про те, що життя після смерті існує. Звичайно, це не абсолютний доказ, проте подібні випадки говорять на користь тверджень Св. Письма про продовження життя після смерті.

Біблія вчить, що ми не повинні намагатися спілкуватися з померлими. У Книзі Левіт 19:31 сказано: «Не звертайтеся до духів померлих та до ворожбитів, і не доводьте себе до опоганення ними. Я Господь, Бог ваш!» Ісая 8:19 додає: «І коли скажуть вам: «А коли вам скажуть: Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінькають та муркають, то відповісте: Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих?»

Коли померла дитина царя Давида, він сказав: «А тепер, померло воно (немовля). Нащо то я б постив? Чи зможу ще повернути його? Я піду до нього, а воно не вернеться до мене...» (2 Цар. 12:23). Коли ми помremo, то відправимось або до раю, або у пекло. Ми з'єднаємося з тими, кого любили і хто пішов у те саме місце, в якому опинилися ми. До того часу живим заборонено спілкування з померлими. Так звані «духи» або привиди, які говорять через медіумів — це насправді демони, які приймають образ «духів» померлих людей.

Якщо ви їм дозволите, вони вас обдурять. Вони спробують відвернути вас від Бога і, якщо зуміють глибоко увійти у ваше життя, то отримають повну владу над вами.

9. Що таке небо?

Небо — це місце, де перебуває Бог. Він — світло та радість небес. Якщо ваше розуміння Біблії є досить зрілим, то ви маєте знати, що Небеса — це зовсім не те матеріальне поняття «неба», що ми бачимо над землею. Святе Письмо говорить про місто з чистого золота і подібне до чистого скла, а стіни його з дорогоцінних каменів (Об. 21:18-21). Коли ми міркуємо про небо, у думки приходять найбільш несподівані образи. Більш ніж що-небудь інше, небо є духовною реальністю, у якій спілкуються між собою духовні істоти, перебуваючи в повному єднанні і любові.

Що б ми не вважали найбільшою насолодою на землі, воно у мільйони разів поступається тому, що чекає нас на небі. Апостол Павло висловив це так: «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» (1 Кор. 2:9).

У середні віки філософи сперечалися про «вище благо». Та вище благо має той, хто перебуває в присутності Бога. Це найголовніша якість неба. Ті, хто буде там, безпосередньо знаходяться у Його присутності — й жоден не може висловити словами і навіть уявити цю сторону вічності.

Перебування з Богом дає неймовірне задоволення, і це перевершує все, що ми можемо випробувати на землі. На небі не буде ані смерті, ані страждань, ані хвороб, ані потреб.

«Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними, і Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!» (Об. 21:3-4).

Святе Письмо говорить про вінки і престоли на небі, тому нам слід знати, що Царство Небесне — це не безмежна демократія, де немає поділу обов'язків (див. Об. 4:4-11). Там будуть різні служіння й різні рівні відповідальності, покладені на багатьох людей. Різні рівні і структури — це Божественна система світу.

Писання каже, що достойні досягти неба судитимуть янголів (1-е Кор. 6:3). Занепалі янголи, або демони чи біси потраплять туди раніше нас, і ми будемо вирішувати їх долю. Цілком можливо, що деяким людям буде доручено спостерігати за планетами. Ми не знаємо, які завдання будуть на нас покладені на небесах, але це буде труд у живому всесвіті, що постійно розвивається. Ми станемо Божими посланцями для впорядкування і управління ним.

Багато всього про небеса ми не можемо знати. Чи будуть там тварини? У Біблії сказано, що Ісус по поверненню на землю з'явиться на білому коні — як цар. Але не ясно, чи слід це розуміти в буквальному сенсі (Об. 19:11). Білий кінь означає чистоту і владу, проте це може бути тільки символ. Ми не можемо знати, чи будуть на небесах будь-які тварини, але я вірю, що будуть.

Проте нам відомо, що ми зможемо побачити на небесах людей, яких ми любимо, і ми відчуємо велику радість, з'єднавшись з ними (див. Лк. 23:42-43; Євр. 12:22-23). На небесах перебуватиме все ваше єство, а не якась його частина або тінь. На цій землі, у цьому житті ви ніколи не зможете відчутти себе настільки живими, якими будете відчувати, входячи до Небесного граду, до Нового Єрусалиму, що Бог приготував для Своїх святих.

Людська свідомість вийде там далеко за межі всього, що ми починаємо розуміти тут. Там відкриється можливість проникнути у всі таємниці всесвіту. На небесах не буде ні страху, ні будь-якого зла, і Бог дивним чином дбатиме про Своїх людей.

Що таке небо? Це найкраще з того, що могла б уявити будь-яка людина, коли мріє про щастя. До цього важко додати що-небудь.

10. Як стати кращим?

Єдиний надійний спосіб стати кращим — це віддати своє серце Богу. Тому що кожне добре діло, що творить людина сама від себе, запламоване гординею і свавіллям. У Писанні сказано: «Немає добродетельця, нема ні одного» (Пс. 13:3). Здається, це занадто похмурий погляд на людство, проте він має підстави. Невідроджена згори людина намагається стати кращою, але, врешті-решт, зазнає поразки. Згадайте, наприклад, скільки людей вирішують напередодні кожного Нового року почати нове життя.

Біблія стверджує, що у результаті власних спроб стати краще жоден не може стати гідним Божого благословення. Неважливо, що ви спробуєте заради цього зробити — чи здійснисте паломництво, приєднаєтесь до соціальної або церковної роботи чи зробите якусь іншу добру справу для людей. У Посланні до Ефесян сказано: «Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Еф. 2:8-9).

Ви можете намагатися перемогти деякі свої порочні прагнення, управляти серцем своїм, проте в глибині вашого єства «Людське серце найлукавіше над все та невігойне» (Єр. 17:9). Якщо у серці

таїться ворожнеча проти Бога, то єдиний шлях стати дійсно кращим — це «капітулювати», віддати своє серце Ісусові.

Якщо Ви хочете стати кращим, то маєте з'єднатися з Ісусом. Ваш настрій повинен бути таким: «Я приходжу до Тебе, Господи, і я готовий прийняти від Тебе спасіння через віру. Не тому, що я виправився і став краще власними зусиллями. Але я хочу прийти до Тебе у вірі та дозволити Тобі бути моїм Спасителем й очистити мене від усього недоброго, що я зробив».

Коли це відбувається, то Бог ніби промовляє вам: «Я відпускаю тобі всі гріхи. Я буду дивитися на тебе як на досконалого, тому що ти прощений жертвою і смертю Ісуса. Він став твоїм заступником і посередником». У Посланні до галатів йдеться: «людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса» (2:16), а у Посланні до римлян читаємо: «Тож немає тепер жадного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом» (8:1).

Коли ви довіряєте своє життя Ісусові, ви не стаєте водночас кращою людиною, але ототожнюєте себе з єдиною досконалою Людиною — Тим, Хто ніколи не грішив. Ви просите Ісуса бути Паном вашого життя, так що Він уже не тільки ваш Спаситель, але й ваш Господь. Коли Він приходить і посилає вам Свого Духа, ви стаєте новим творінням.

Можливо, зміна буде явна не одразу, але якщо ви дійсно прийняли Христа, вона відбудеться обов'язково. Досвід свідчить, що мало-помалу ви будете рухатися з Ним вперед і почнете робити добро іншим, тому що будете добро приймати від Нього. Ви станете насправді хорошою людиною. Чому? Тому що через вас буде діяти Ісус. Ви помрете для себе і дозволите Ісусу жити вашим життям, жити через вас (див. Гал. 2:20).

Якщо Ісус живе у вашому серці, то Він живе через вас. Це означає, що через вас Він любить, слідує Божим заповідям і покращує вашу душу. Завдяки цьому ви стаєте кращим. Більш того — ви стаєте святим, бо святий Ісус Христос творить в вас Самого Себе.

Коли ви приходите до Христа, задаючи «останні» питання про гріх і спасіння, то з вами відбувається дещо важливе. По-перше, ви припиняєте змагання з іншими. Ви можете перебувати в Бозі і любити свого ближнього, тому що ви пізнали любов і прощення Бога. По-друге, у вашому серці зароджується надія. Ви знаєте, що тепер ви є членом Божої сім'ї, і Він піклується про вас. Оскільки тепер ви покладаєте свою надію на Бога, вам легше зближатися з «ближніми» і допомагати їм. Замість постійної боротьби за виживання вас наповнюють доброзичливість і співчуття — саме такі почуття, що Господь відчуває до нещасних. Люди, які досягають подібної свободи, виходять зі шкаралупи егоїзму і стають добрими членами своїх спільнот.

Ви також позбавляєтесь схильності порушувати закон. Бог дає вам іншу природу. У Біблії сказано: «Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, стародавнє минуло, ото сталося нове!» (2 Кор. 5:17).

Ви більше не вживаєте алкоголь, не палите, не приймаєте наркотики. Ви не їсте надто багато. Ви не шкодите своєму тілу і нічийому іншому. Ви вільні від будь-якого зовнішнього і внутрішнього примусу, бо Бог звільнив вас.

Правда, залишиться ще багато страхів, тілесних недуг, великих і малих причин для смутку. Але Господь позбавить нас від цього всього, якщо ми будемо покладатися на Нього. Він позбавить вас від відчаю, душевного пригноблення й страхів. Світло Христової любові зніме з вашого серця будь-

який камінь, якщо Ви звернетесь до Нього. І ось тоді Ви станете кращим! Станете щасливішим і успішнішим, тому що вас більше не буде обтяжувати те, що руйнувало вашу душу і тіло.

Звичайно, є християни, негідні цих милостей. Вони не розуміють, що зробив для них Христос. Внаслідок цього у їх душах панує розчарування й відчай.

Господь не говорить, що зробить нас такими собі «божками», які не мають жодних труднощів. Він сказав, що дасть нам зброю, щоб ми долали випробування. Зброя не принесе користі, якщо ми відмовляємося її застосувати, так і труднощі можуть зламати навіть християн, якщо вони допускають це. Ви можете впасти у розпач, ревності чи інші нездорові переживання. Але ви не приречені на них, це залежить від вас — чи піддаватися їм.

Щоб отримати докази, що через Ісуса Христа можна перемогти життєві негаразди, досить озирнутися навколо. Всюди в християнських церквах люди відкрито свідчать про Божу благодать. Багато почали служити Ісусові, перебуваючи у в'язниці в буквальному сенсі цього слова. Інші вийшли з в'язниці свого страху, відчаю та пригніченості. Реальність Божого спасіння можна розгледіти в їх очах, прочитати у книзі їх життя. Чоловіки і жінки, які раніше ненавиділи, тепер сповнені любові. Боязкі стали мужніми. Ті, хто страждали від туги, тепер випромінюють радість і мир.

Є й інші свідчення. Згадайте про тих, хто від Божественного дотику отримав фізичні перетворення. Хтось вмирав від раку; інші не могли ходити; треті страждали від безлічі тяжких хвороб. Господь дав їм свободу і багато, багато іншого.

Ці свідчення вражають. Ісус Христос дійсно Той, Ким Він називав Себе — Син Божий. Він є і буде дійсно Таким, Яким обіцяв — обійматиме вас Своєю любов'ю, даватиме і оберігатиме життя у всій Його повноті — життя, що починається тепер і перейде у вічність. Єдиний спосіб дізнатися, що все це є правдою, полягає в тому, щоб пережити це самому. Якщо ви ще не пережили це, просіть Ісуса прийняти ваше життя. Своїми словами ви маєте передати Йому владу над собою і сказати, що просите прощення за вчинені вами гріхи. Скажіть Йому, що відтепер ви вирішили йти Його шляхом, що Ви хочете з Його допомогою очиститися від гріхів. Потім віддайте Йому себе, щоб Він керував вами.

Як тільки ви спробуєте піти Його шляхом, то відчуєте реальність Його любові і зрозумієте, що Ви справді стали кращим. І Ви дізнаєтеся, що у всіх ваших питаннях, які б вони не були, є тільки одна відповідь. Відповідь ця полягає в Особистості — Ісусі Христі.